

Projekt

z dnia 30 września 2008 r.

R O Z P O R Z A D Z E N I E

RADY MINISTRÓW

z dnia 2008 r.

w sprawie wskaźników przyrostu przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w 2009 r.

Na podstawie art. 3 ust. 5 ustawy z dnia 16 grudnia 1994 r. o negocjacyjnym systemie kształtowania przyrostu przeciętnych wynagrodzeń u przedsiębiorców oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. z 1995 r. Nr 1, poz. 2, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się, że w 2009 r.:

- 1) maksymalny roczny wskaźnik przyrostu przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia wynosi 8,0%;
- 2) orientacyjne wskaźniki przyrostu przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w kolejnych kwartałach roku, w stosunku do przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia z roku poprzedniego, wynoszą:
  - a) w I kwartale - 5,0%,
  - b) w II kwartale - 7,0%,
  - c) w III kwartale - 8,0%,
  - d) w IV kwartale - 12,0%.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

PREZES RADY MINISTRÓW

---

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U z 1995 r. Nr 43, poz. 221, z 1997 r. Nr 121, poz. 770, z 1998 r. Nr 162, poz. 1112, z 2001 r. Nr 5, poz. 45 i Nr 100, poz. 1080, z 2003 r. Nr 6, poz. 63 oraz z 2004 r. Nr 26, poz. 226 i Nr 240, poz. 2407.

UZASADNIENIE

Stosownie do przepisów art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 16 grudnia 1994 r. o negocjacyjnym systemie kształtowania przyrostu przeciętnych wynagrodzeń u przedsiębiorców oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. z 1995 r. Nr 1, poz. 2 z późn. zm.), maksymalny roczny wskaźnik oraz orientacyjne kwartalne wskaźniki przyrostu przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia ustala Trójstronna Komisja do Spraw Społeczno-Gospodarczych, w terminie do dnia 10 września każdego roku.

W związku z nie ustaleniem wyżej wymienionych wskaźników przez Trójstronną Komisję, Rada Ministrów, na podstawie art. 3 ust. 5 ustawy, zobowiązana jest do ustalenia w drodze rozporządzenia, w terminie do dnia 1 grudnia każdego roku, wskaźników przyrostu przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia na rok następny.

Przyjęcie maksymalnego rocznego wskaźnika przyrostu przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia, zaliczonego w ciężar kosztów u przedsiębiorców, na 2009 r. w wysokości 8,0% zapewni wzrost wynagrodzenia u przedsiębiorców w ujęciu realnym na poziomie 5,0%.

U przedsiębiorców o dobrej kondycji finansowej przepisy ustawy nie limitują przyrostu wynagrodzeń. Poprawa sytuacji finansowej przedsiębiorcy pozwala na ustalenie wskaźnika przyrostu przeciętnych wynagrodzeń na poziomie wyższym od obowiązującego, pod warunkiem jednak nie pogorszenia wyników finansowych w stosunku do roku poprzedniego. Według danych Głównego Urzędu Statystycznego za I półrocze 2008 r. 64,6% przedsiębiorców ogółem przekroczyło obowiązujący wskaźnik przyrostu przeciętnego wynagrodzenia (w tym 49,6% sektora publicznego i 66,8% sektora prywatnego).

Ustalenie maksymalnego rocznego wskaźnika przyrostu przeciętnych wynagrodzeń na poziomie wyższym od zaproponowanego nie jest uzasadnione ekonomicznie, gdyż mogłoby u przedsiębiorców, będących w złej sytuacji finansowej, powodować dalsze jej pogarszanie, a w konsekwencji prowadzić do upadku podmiotu i utraty miejsc pracy. Według danych GUS, za I półrocze 2008 r. udział liczby przedsiębiorstw wykazujących stratę netto w ogólnej liczbie przedsiębiorstw wyniósł 28,3%.

Proponowany wskaźnik przyrostu przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia, w wysokości 8,0%, dotyczył będzie 16264 przedsiębiorców ogółem, z tego:

- 14203 przedsiębiorców sektora prywatnego,
- 2061 przedsiębiorców sektora publicznego.

Biorąc pod uwagę:

- prognozowaną ścieżkę wzrostu cen towarów i usług konsumpcyjnych w poszczególnych kwartałach 2009 r.
- obserwowany od 1999 r. niższy przyrost przeciętnych miesięcznych wynagrodzeń w pierwszych kwartałach poszczególnych lat,
- obserwowany od początku obowiązywania przepisów cytowanej wyżej ustawy zdecydowanie wyższy przyrost przeciętnych miesięcznych wynagrodzeń w czwartych kwartałach poszczególnych lat, który spowodowany był między innymi wypłatami wynagrodzeń wynikającymi z uprawnień branżowych,
- istotną różnicę (ponad 10 pkt procentowych) pomiędzy wysokością wskaźników przyrostu przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia ustalanych przez Radę Ministrów na czwarte kwartały (w latach 2003 – 2007), a wysokością faktycznie zrealizowanych wskaźników przyrostu przeciętnych miesięcznych wynagrodzeń w tych okresach,

proponuje się ustalenie przez Radę Ministrów orientacyjnych kwartalnych wskaźników przyrostu przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w kolejnych kwartałach roku 2009 w stosunku do przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia z 2008 r. w następującej wysokości:

Kw. I	Kw. II	Kw. III	Kw. IV
5,0%	7,0%	8,0%	12,0%

Przyrost przeciętnych wynagrodzeń w 2009 r. zostanie sfinansowany w ciężar kosztów przedsiębiorców.

Ustalenie wskaźników przyrostu przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w 2009 r. nie jest objęte zakresem prawa Unii Europejskiej.

Rozporządzenie nie podlega notyfikacji w rozumieniu przepisów dotyczących notyfikacji norm i aktów prawnych.

Projekt rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie wskaźników przyrostu przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w 2009 r. został uzgodniony międzyresortowo i zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414) został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Finansów.

Ocena Skutków Regulacji (OSR)

1. Oddziaływanie aktu normatywnego.

Zaproponowany w projekcie rozporządzenia poziom wskaźników przyrostu przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w 2009 r. będzie oddziaływać na przedsiębiorców zatrudniających powyżej 50 osób, niezależnie od struktury ich własności, a w szczególności na przedsiębiorstwa państwowe i spółki Skarbu Państwa. Dotyczyć będzie 3951,0 tys. osób (tj. przeciętnej liczby zatrudnionych u przedsiębiorców objętych ustawą o negocjacyjnym systemie kształtowania przyrostu przeciętnych wynagrodzeń u przedsiębiorców za I półrocze 2008 r.).

2. Konsultacje społeczne.

Informacja o prognozowanych wielkościach makroekonomicznych oraz proponowanym maksymalnym rocznym wskaźniku przyrostu przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia na 2009 r. została opracowana przez Ministerstwo Finansów, na podstawie założeń do ustawy budżetowej na 2009 r., przyjęta przez Radę Ministrów w dniu 10 czerwca 2008 r. i w dniu 11 czerwca 2008 r. skierowana do negocjacji z partnerami społecznymi w ramach Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych.

Na posiedzeniu plenarnym w dniu 10 września 2008 r. Trójstronna Komisja do Spraw Społeczno-Gospodarczych nie osiągnęła porozumienia w sprawie ustalenia maksymalnego rocznego wskaźnika przyrostu przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia u przedsiębiorców na rok 2009 w wysokości 8,0% oraz orientacyjnych wskaźników przyrostu przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w kolejnych kwartałach 2009 r., z uwagi na rozbieżne stanowiska stron.

Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych negatywnie oceniło zaproponowany wskaźnik przyrostu przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w wysokości 8,0%, uzasadniając, że wskaźnik ten nie odzwierciedla optymizmu rządu w zakresie prognozowanej dynamiki wzrostu gospodarczego oraz realnych możliwości finansowych przedsiębiorstw osiągających lepsze niż przed rokiem wyniki finansowe.

Niezależny Samorządnych Związków Zawodowy „Solidarność” przypomniał, że zgodnie z porozumieniem Rządu z NSZZ „Solidarność” z 2007 r. z dniem 1 stycznia 2009 r. powinno nastąpić uchylenie ustawy o negocjacyjnym systemie kształtowania przyrostu przeciętnych wynagrodzeń u przedsiębiorców. W przypadku nie uchylenia przepisów przedmiotowej

ustawy, strona związkowa zaproponowała poziom wskaźnika przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia u przedsiębiorców na 2009 r. w wysokości 15,0%.

Strona pracodawców uznała, że zaproponowany przez stronę rządową przyrost przeciętnych wynagrodzeń u przedsiębiorców w wysokości 8,0% jest zbyt wysoki. Zgodnie z przyjętą przez pracodawców zasadą, wzrost wynagrodzeń powinien być kształtowany na poziomie inflacji plus 1 pkt procentowy tj. 3,9%. Jednocześnie pracodawcy podkreślali, że wzrost wynagrodzeń pracowników powinien uzależniony być wyłącznie od kondycji finansowej przedsiębiorców oraz posiadanych przez nich środków na wynagrodzenia.

W związku z powyższym proces negocjowania wskaźnika przyrostu przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia u przedsiębiorców na 2009 r., na forum Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych, zakończył się w dniu 10 września 2008 r.

Z uwagi na nie ustalenie przez strony Trójstronnej Komisji wskaźnika przyrostu przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia u przedsiębiorców na 2009 r., Rada Ministrów zobowiązana jest ustalić te wskaźniki, w drodze rozporządzenia, w terminie do dnia 1 grudnia 2008 r.

3. Wpływ aktu normatywnego na:

- a) sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje wydatków z budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego. Przyrost przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia u przedsiębiorców o 8,0%, w stosunku do planowanego w gospodarce narodowej ogółem, spowoduje wzrost dochodów budżetu państwa z podatku dochodowego od osób fizycznych w 2009 r. o około 107 mln zł, natomiast wzrost dochodów dla jednostek samorządu terytorialnego wyniesie około 101 mln zł.

Szacunek ten dotyczy przedsiębiorców objętych zakresem podmiotowym ustawy z dnia 16 grudnia 1994 r. o negocjacyjnym systemie kształtowania przyrostu przeciętnych wynagrodzeń u przedsiębiorców oraz o zmianie niektórych ustaw, który obejmuje przedsiębiorców zatrudniających powyżej 50 osób.

- b) rynek pracy

Proponowane w rozporządzeniu wielkości wskaźników przyrostu przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w 2009 r. mogą stanowić czynnik mobilizujący załogi do zwiększenia wydajności pracy. Od postawy załogi będą zależały sukcesy w realizacji ich potrzeb bytowych. Proponowane wskaźniki będą miały wpływ na wyniki finansowe

przedsiębiorstw poprzez kształtowanie poziomu kosztów pracy. Racjonalizacja tych kosztów u przedsiębiorcy będzie miała bezpośredni związek z gospodarką zasobami ludzkimi i docelowo może spowodować wzrost zatrudnienia.

c) konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki

Przestrzeganie proponowanych wskaźników, poprzez kontrolowanie poziomu kosztów, może spowodować poprawę kondycji finansowej przedsiębiorców, przez co może wpłynąć na poprawę konkurencyjności przedsiębiorcy. Przyrost przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia u przedsiębiorców w proponowanej na 2009 r. wysokości 8,0% winien być uzasadniony sytuacją i ich możliwościami finansowymi. Przestrzeganie ustaleń w tym zakresie, z jednej strony zobowiąże przedsiębiorcę do podwyższenia wynagrodzeń pracownikom o ustaloną w porozumieniu wielkość, a z drugiej strony, pracowników do wzrostu zaangażowania się w procesy wytwórcze, co w konsekwencji spowoduje wzrost produkcji, obniżenie kosztów jednostkowych oraz poprawę konkurencyjności przedsiębiorstwa i gospodarki.

d) sytuację i rozwój regionalny

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało bezpośredniego wpływu na sytuację i rozwój regionalny.